

teatre lliure

Nixon-Frost
de **Peter Morgan**
direcció **Àlex Rigola**

Teatre Lliure (Sala Fabià Puigserver): Temporada 2009-2010

Nixon-Frost / Nixon-Frost (*unplugged* escènic)

de **Peter Morgan** direcció **Àlex Rigola**

intèrprets

Chantal Aimée Caroline Cushing / **Amanda Baqué** Sra. Sánchez, càmera 1 / **Andreu Benito** Jim Reston / **Joan Carreras** David Frost / **Oriol Guinart** Bob Zelnick / **Lluís Marco** Richard Nixon / **Jose Novoa** cambrer, càmera 2 / **Kai Puig** Swifty Lazar / **Òscar Rabadan** Jack Brennan / **Santi Ricart** John Birt / **Nina Uyà** maquilladora, regidora, hostessa / intèrpret vídeo **Neus Ballbé** Evonne Hutch

traducció de l'anglès **Margarida Araya** i **Víctor Muñoz i Calafell** / escenografia **Max Glaenzel** amb la col·laboració d'**Estel Cristià** / vestuari **Berta Riera** i **Georgina Viñolo** / il·luminació **Maria Domènech (a.a.i.)** / espai sonor i música **Pau Carrió** / so **Ramon Ciércoles** / creació audiovisual *Nixon-Frost* **Álvaro Luna** / creació audiovisual *Nixon-Frost (unplugged escènic)* **Àlex Serrano** / caracterització **Cristina Repullo** i **Àngels Palomar**

ajudant de direcció **Pau Carrió** / assistent de direcció **Eleonora Herder** / ajudant d'escenografia **Jose Novoa** / ajudanta de vestuari **Julia Weems** / edició de vídeo *Nixon-Frost (unplugged escènic)* **Josep Maria Marimon**

construcció d'escenografia **Arts-cènics**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

espectacles en català

durada: 1h. 50' sense pausa

primer període de gira: del 21 d'octubre al 13 de desembre

contractació oberta

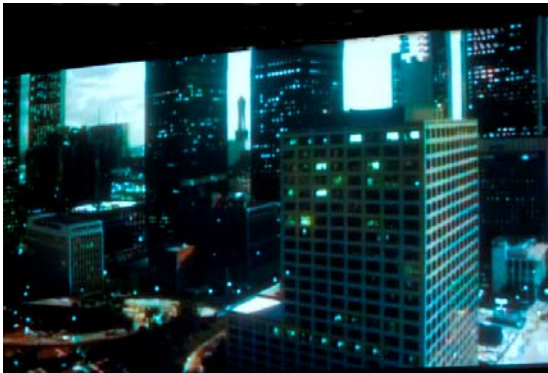
contacte **Narcís Puig** gira@teatrelliure

Un mateix text per a dos espectacles teatrals.

Nixon-Frost una narració cinematogràfica amb recursos teatrals (espai escènic realista).

Nixon-Frost (*unplugged escènic*) una narració teatral amb recursos audiovisuals (espai escènic conceptual).

El 1974, Richard Nixon dimiteix de la Casa Blanca però mai és jutjat pel cas Watergate. Tres anys després concedeix una sèrie d'entrevistes per televisió a David Frost, un conegut presentador de programes tipus *late night show*, a canvi de 600.000 \$. Serà Frost l'home que arrancarà de Nixon la disculpa davant del poble americà?

La primera peça teatral de **Peter Morgan**, reconegut guionista cinematogràfic (*The Queen*, *The Last King of Scotland...*) arriba al Lliure amb dos espectacles complementaris dirigits per Àlex Rigola sobre la disculpa televisiva de Richard Nixon pel cas Watergate. Una oportunitat per gaudir de les virtuts d'una doble mirada teatral.

NIXON-FROST

- l'espectacularitat del gran format
- l'ús dels audiovisuals en una narració cinematogràfica
- un espai escènic realista amb elaboració escenogràfica
- una banda sonora simfònica que recrea el clima de la història

NIXON-FROST (unplugged escènic)

- la proximitat dels actors
- la narració teatral puntuada per l'audiovisual
- la síntesi escènica en un únic espai conceptual
- una banda sonora electrònica que reflecteix les tensions internes dels personatges.

El muntatge original titulat ***Frost/Nixon*** es va estrenar el 2006 al Donmar Warehouse Theatre de Londres dirigit per **Michael Grandage**, amb **Michael Sheen** fent el paper de David Frost i **Frank Langella** el de Richard Nixon.

El 2008, els mateixos intèrprets en van protagonitzar la versió cinematogràfica, dir. per **Ron Howard**.

"Un combat de boxa que observes amb una mena de plaer fascinant, estrany al teatre." (**The New York Post**)

"Victòria! Per rosegat-se les ungles, àgil i fluid, Frost/Nixon té moments de thriller i el brunzit de la comèdia." (**The New York Times**)

"Emocionant! És difícil resistir-se des de la butaca al plaer d'endinsar-se en la brillantor radiant." (**NY Daily News**)

"Un guanyador indiscutible." (**USA Today**)

més informació:

<http://www.frostonontour.com/reviews.php>

<http://www.guardian.co.uk/stage/2006/sep/17/theatre>

<http://www.imdb.com/name/nm0604948/autor>

Peter Morgan

(Londres, 1963).

Peter Morgan és fill de refugiats; el seu pare, Arthur Morgenthau, era un jueu alemany que fugia dels nazis. I la seva mare, Inga, una polonesa catòlica que fugia dels soviètics. El seu pare es va morir quan ell tenia nou anys. Va anar a estudiar en un internat de Somerset, la Downside School, i va llicenciar-se en Belles Arts per la Universitat de Leeds. Ha viscut a Battersea, al sud de Londres, amb la seva família, i actualment viu a Viena.

Morgan escriu guions de televisió des dels anys 90, inclòs un episodi de *Rik Mayall Presents* i la comèdia *The Chest*. És autor del guió de la pel·lícula *Martha, Meet Frank, Daniel and Laurence* (1998) i d'algunes de les series de TV d'èxit, com ara *The Jury* (2002).

Va saltar a la fama amb *The Deal*, un telefilm sobre la pugna pel poder entre Tony Blair i Gordon Brown forjada al restaurant Granita de Londres. Va rebre una nominació als Oscars per *The Queen*, una pel·lícula de 2006 en la qual Helen Mirren, fent de Reina d'Anglaterra, mostrava l'impacte que la mort de la Princesa Diana va tenir en la família reial anglesa i en el Primer Ministre d'aleshores, Tony Blair. El 2007 va guanyar un Globus d'Or (premi que atorga la premsa de Hollywood) per la seva feina en aquest film.

El 2006 s'estrena la pel·lícula *The Last King of Scotland* (una adaptació firmada conjuntament amb Jeremy Borck) que va rebre un premi BAFTA el 2007. També al 2006, la primera obra de teatre de Morgan, *Frost/Nixon*, es va representar al Donmar Warehouse Theatre de Londres.

Al maig de 2007, el 50è San Francisco International Film Festival va honorar a Morgan amb el premi *Kanvar* a l'excel·lència en el guió. Al 2008, Morgan va adaptar la novel·la de John le Carré *Tinker, Tailor, Soldier, Spy*. El 2008 també va ser l'any que Sheen i Langella van protagonitzar la pel·lícula que havien interpretat al teatre.

Actualment acaba de tancar el guió de *Hereafter*, un *thriller* sobrenatural.

filmografia

The Silent Touch (1992)

Martha, Meet Frank, Daniel and Laurence (1998)

The Last King of Scotland (2006)

The Queen (2006)

The Other Boleyn Girl (2008)

Frost/Nixon (2008)

The Damned United (2009)

State of Play (2009)

televisió

Shalom Joan Collins (1989)

Dear Rosie (1990)

Rik Mayall Presents...: "Mickey Love" (1993)

The Chest (1997)

Metropolis (2000)

The Jury (2002)

The Deal (2003)

Henry VIII (2003)

Colditz (2005)

Longford (2006)

teatre

Frost/Nixon (2006)

Àlex Rigola

Barcelona, 1969

Director d'escena. És director del Teatre Lliure des del 2003.

Direccions d'escena i adaptacions

- 2008** *Días mejores*, de Richard Dresser. Teatro de La Abadía.
Rock'n'Roll, de Tom Stoppard. Teatre Lliure. Premi de la Crítica de Barcelona al Millor Espectacle Teatral i a la Interpretació Femenina.
El buñuelo de Hamlet, de Luis Buñuel i Pepín Bello. Lectura EXPO Zaragoza'08.
- 2007** *2666*, de Roberto Bolaño. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2007. Premi de la Crítica de Barcelona al Millor Espectacle Teatral, Millor Dramatúrgia i Millor Escenografia 2007. Premi Internacional Terenci Moix de les Arts Escèniques 2008 i Premi Qwerty 2008 a la millor adaptació d'una novel·la en d'altres mitjans. Premi Max 2009 al Millor Espectacle Teatral.
L'holandès errant, de R. Wagner. Gran Teatre del Liceu.
- 2006** *La nit just abans dels boscos*, de B-M. Koltès. Temporada Alta.
Arbusht, de Paco Zarzoso. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2006.
Largo viaje hacia la noche, d'Eugene O'Neill. Teatro de La Abadía 2005-06. Premio Notodo 2006 al Mejor Espectáculo de Artes Escénicas.
- 2005** *European House (pròleg d'un Hamlet sense paraules)*. Festival Temporada Alta.
Ricard 3r, de William Shakespeare. Festival de Teatro Clásico de Almagro i Teatre Lliure 2005-06.
- 2004** *Santa Joana dels Escorxadors*, de Bertolt Brecht. Festival Grec 2004 i Teatre Lliure 2004-05
- 2003** *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet. Teatre Lliure.
Cançons d'amor i droga (Pla es fa el Sales), de P. Sales, A. Pla, J. Farrés i À. Rigola. Teatre Lliure. Barcelona. Premi Enderrock al Millor Espectacle Musical.
Cancionero de palacio, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.
- 2002** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Teatre Lliure.
Ubú d'Alfred Jarry. Teatre de La Abadía de Madrid.

2001 *Woyzeck* de G. Büchner. Festival Grec i Teatre Romea.

Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).

Suzuki I i II d'Aleksei Xipenko. Teatre Lliure.

2000 *Titus Andrònic* de W. Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.

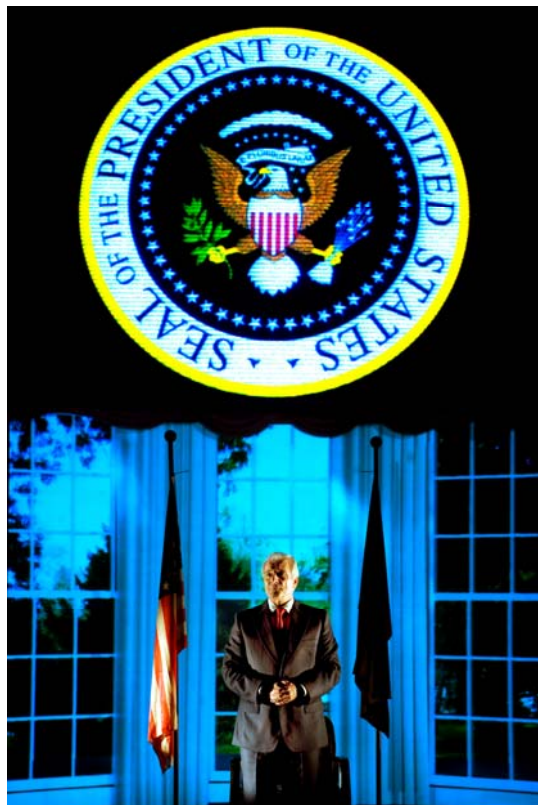
Un cop baix de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.

1999 *La màquina d'aigua* de David Mamet. STI i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.

1998 *Troianes* d'Eurípides. STI.

1997 *Kafka: El Procés* de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.

1996 *Camí de Wolokolamsk (I)* de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

els intèrprets

Chantal Aimée

Actriu llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha fet *stages* amb Carol Rosenfeld al HB Studio de Nova York, Núria Espert, Stuart Hopps a la Lambda School de Londres i Franco di Francescantonio. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Núria Espert, Xavier Albertí, Pere Sagristà, Manel Dueso i Joan Castells. D'entre els seus treballs destaquen la participació a *Criatures*, dir. David Plana; *Macbeth*, dir. Calixto Bieito; *El sopar dels idiotes*, dir. Paco Mir; *L'oficiant del dol*, dir. Carlota Subirós; *La ópera de cuatro cuartos*, dir. Calixto Bieito; *J.R.S. (de dotze anys)*, dir. Manuel Dueso; *Homenatge a Catalunya*, dir. Josep Galindo; *Hombres*, dir. Sergi Belbel. En televisió ha participat en diverses sèries com *La Grand Battice* (TV3 i TF1), *Laberint d'ombres*, *Jet Lag*, *Majoria absoluta* (TV3) i *Hospital Central* (Videomedia). I en cinema ha treballat sota la direcció de Francesc Bellmunt (*Rateta rateta*), Siegfried Monleón (*L'illa de l'holandès*), Cesc Gay (*En la ciudad*) i Patxi Barco (*El final de la noche*). El 2005 entra a formar part de la companyia Teatre Lliure on ha participat en *Ricard 3r* i *Otel·lo*, i en l'explotació en gira de *Santa Joana dels escorxadors*. També va formar part del repartiment d'*Arbusht*, dir. Àlex Rigola i d'*El dúo de La Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé. A la temporada 07-08 va formar part del repartiment de *La torre de La Défense*, de Copi, dir. Marcial di Fonzo Bo; *2666* de Roberto Bolaño, *El buñuelo de Hamlet*, dir. Àlex Rigola, i de *Dia de partit* de David Plana, dir. Rafel Duran. Durant la temporada anterior va participar en obres com *Rock'n'roll*, *El Bordell* i *Dead Cat Bounce*.

Neus Ballbé

Jove actriu de 20 anys que ha cursat diferents estudis d'interpretació a l'Escola de Teatre de Vilafranca del Penedès i musicals a l'Escola L'Antàrtida i el Taller de Músics de Barcelona. El seu primer treball com a actriu va ser l'any 2006 fent de personatge de Pati Pla al Club Super 3 de TV3. Enguany és la primera vegada que puja professionalment dalt d'un escenari teatral.

Andreu Benito

Actor de teatre, cinema i televisió. La seva carrera abraça més d'una vintena de produccions. Durant els últims anys ha treballat amb Joan Ollé (*Apocalipsi*, 1998; *L'oncle Vània*, 2004), Sergi Belbel (*El criptograma*, 1999), Manel Dueso (*La presa*, 2000), Mario Gas (*La Mare Coratge i els seus fills*, 2001), Antonio Simón (*Vindrà algú*, 2002), Lluís Pasqual (*Edipo XXI*, 2002), Magda Puyo (*Excès*, 2003), Georges Lavaudant (*Començaments sense fi*, 2003), Àlex Rigola (*Glengarry Glen Ross*, 2003), Ramon Simó (*Calígula*, 2004), Xicu Masó (*El fantàstic Francis Hardy*, 2005)

i Rafel Duran (*Casa de nines*, 2004; *Panorama des del pont*, 2006). En cinema destaca la seva participació a *El Pont de Varsòvia* (dir. Pere Portabella, 1990). En televisió, ha participat a les sèries *Quin curs el meu tercer!* (dir. Ignasi P. Ferrer, 1994) i *Valèria* (dir. Sílvia Quer, 2000). En aquest últims anys ha participat assíduament en produccions del Teatre Lliure com ara *Els estiuejants*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver (2006), *La cantant calba & La cantant calba al Mc Donald's*, dir. Joan Ollé (2006), a l'Espai Lliure, *Una còpia* de Caryl Churchill amb direcció de Jordi Prat i Coll (2007) i *Après moi, le déluge* de Lluïsa Cunillé amb direcció de Carlota Subirós (2007). Durant la temporada 08-09 va protagonitzar a la Sala Beckett *Una ciutat brillant* de Conor McPherson amb direcció de Jordi Vilà.

Joan Carreras

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha treballat amb diversos directors, com Moisès Maicas (*Quan serà pintada una escena de fons sense fi*, de J. Brossa), Ferran Madico (*Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies*, de Molière), Magda Puyo (*L'excés*, de Neil LaBute), Ariel García Valdés (*Galatea*, de J. M. de Sagarra), Toni Caffiero (*Els dos bessons venecians*, de C. Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) o Víctor Conde (*La tienda de los horrores*, d'Alan Menken i Howard Ashman). Ha participat també a *La filla del mar*, dir. Josep Maria Mestres, *El coronel ocell*, dir. Rafel Duran, *El somni d'una nit d'estiu*, dir. Àngel Llàcer, *L'escola de dones*, dir. Carles Alfaro, *Electra*, dir. P. A. Angelopoulos, *Nits blanques*, dir. Carlota Subirós. Amb Àlex Rigola ha treballat a *Titus Andrònic*, *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r.* i *Arbusht*, i a la segona temporada de *Juli Cèsar*. El 2006-07 va participar en *Otel·lo*, dir. Carlota Subirós, i a *El dúo de La Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé. En televisió ha treballat en sèries com *Porca Misèria* i també en diverses telemovies. A la temporada 07-08 va formar part del repartiment de *La torre de La Défense*, de Copi, dir. Marcial di Fonzo Bo; *2666* de Roberto Bolaño, i *El buñuelo de Hamlet*, dir. Àlex Rigola, i de *Dia de partit* de David Plana, dir. Rafel Duran. Durant la temporada anterior va fer un dels papers protagonistes de *Rock'n'roll* amb direcció d'Àlex Rigola.

Oriol Guinart

Llicenciat en l'especialitat de teatre de text per l'Institut del Teatre, ha seguit cursos de cant amb Jordi Voltas, Rafael Muntané i Monika Pagneux. Ha fet també cursos amb Nicolai Karpov i Roberto Romei, i un curs de veu i Shakespeare amb Christine Adaire. Puja regularment als escenaris des del 99 amb *La corte de faraón* de Perrin y Palacios, dir. Francesc Nel·lo. Des d'aleshores ha participat en espectacles de carrer dels Comediants (1999-2000), *Subjectes* de Jordi Fondevila i Xavier Pla, dir. J. Fondevila, (2001); *Dies Meravellosos* d'A. Morcillo, dir. Roberto

Romei (2002); *Romeo i Julieta*, de W. Shakespeare, dir. Josep M. Mestres (2003); *Willy*, de J. Gilabert, dir. J. Sors (2003); *Eva Perón* de Copi, dir. Jordi Prat i Coll (2004); *Copi i Ocaña al purgatori*, de M. Rosich, dir. Julio Álvarez (2004-2005); *El diable compartit* de F. Melquiot, dir. Roberto Romei (2005); *Rosencrantz i Gildestern són morts* de T. Stoppard dir. Oriol Broggi (2005); *Tenim un problema* de Frank Vickery dir. Àngel Llàcer (2005); *Les aventures extraordinàries d'en Massagran*, dir. Joan Castells (2005-2006); *Natura morta* de F. Paravidino, dir. Roberto Romei (2006), *Lúcid*, creació i direcció de R. Spregelburd (2006); *Primera història d'Esther*, de S. Espriu, dir. Oriol Broggi (2007), i *Yvonne, princesa de Borgonya*, de W. Gombowicz, dir. Joan Ollé (2008). La temporada 08-09 va participar en *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Oriol Broggi i *Rock'n'roll* de Tom Stoppard amb direcció d'Àlex Rigola.

Lluís Marco

És un dels actors més destacats de la seva generació. Ha compaginat la interpretació en teatre, cinema, televisió i doblatge. Als escenaris destaquen d'entre els seus treballs com a protagonista *Soldados de Salamina*, de J. Cercas, dir. Joan Ollé (2006) (Premi de la Crítica a la Interpretació Masculina 2008); *Mathilde*, de V. Olmi, dir. Jordi Mesalles (2004); *Sis personatges en busca d'autor*, de L. Pirandello, dir. Joan Ollé (2004); *JRS, de dotze anys* d'Octavi Egea, dir. Manuel Dueso (2003); *Després de l'assaig*, d'I. Bergman, dir. Jordi Mesalles (2002); *Popcorn*, d'Àngel Alonso (2000); *Històries d'amor*, de Toni Cabré, dir. Toni Casares (2000); *El sopar dels idiotes*, de F. Veber, dir. Paco Mir (1998); *Pigmalió*, de B. Shaw, dir. Joan Lluís Bozzo (1997); *Tres actes desafiantes*, dir. José Pascual (1996); *Kvetch*, dir. José Pascual (1995) i *A l'est de qualsevol lloc*, d'E. Thomas, dir. Josep Maria Mestres (1995). Als anys vuitanta, amb la companyia Sílvia Munt, va representar obres com *El castell dels tres dragons*, de Serafí Soler Pitarra; *Ondina*, de Jean Giraudoux; *Anònim venecià*, de Giuseppe Berto o *Romeo i Julieta*. Als anys noranta va treballar també sota les ordres d'Ariel García Valdés, Anna Lizaran Sergi Belbel, Lluís Pasqual, Carme Portaceli. En televisió fet papers principals a les sèries *Tretze anys i un dia*, *M.I.R.*, *Hospital Central*, *El cor de la ciutat*, *Inspector Maigret*, *Dinamita*, *Jet-Lag*, *Temps de silenci*, *La saga del los Clark*, *El comisario*, *Carvalho*, etc. En cinema ha protagonitzat, entre d'altres, les telemovies *L'estafador*, dir. Ricard Figueres (2006); *Iris TV*, dir. Xavier Manich (2003) i *L'orquestra de les estrelles*, dir. Eduard Cortés (2002), i els llargmetratges *Mi casa es tu casa*, dir. Miguel Álvarez (2001); *Nosotras*, dir. Judith Collell (2001); *A tiro limpio*, prod. ESCAC (2000) i *Gimlet*, dir. José Luis Acosta (1994). La temporada 07-08 va ser al Lliure amb *Yvonne, princesa de Borgonya*, de W. Gombowicz, dir. Joan Ollé i la passada va ser un dels protagonistes de *Rock'n'roll* dirigit per Àlex Rigola.

José Novoa

Llicenciat en arquitectura per la Universidad de la República de Montevideo (Uruguay), també ha realitzat diversos cursos de cinema digital i disseny d'escenografies. En el món del teatre es va iniciar el 2001 com a escenògraf amb l'equip de disseny Proyecto Solís d'Uruguay. A l'estat espanyol, ha participat en l'escenografia d'obres com *Macbethladymacbeth*, de Shakespeare i *Traïció* de Harold Pinter, dirigides per Carles Alfaro. També ha treballat en el món del cinema com assistent d'attrezzo i figuració en pel·lícules com *Lo bueno de llorar* (2006), de Matías Bize y *V.O.S* (versió original subtitulada) (2008), de Cesc Gay i ha estat el director i realitzador del curtmetratge *Perdóname*. També ha realitzat diferents treballs en l'àmbit de les arts plàstiques com l'exposició col·lectiva *El arte de la memoria* a Venècia, *Drap art '07* amb el FAD (Foment de les Arts i el Disseny) de Barcelona i *Collages* a diversos bars de Barcelona.

Jordi Puig Marpons

Format en interpretació, ha treballat també en els àmbits de producció i tècnics del món de l'espectacle. Entre els seus treballs com a actor destaca la participació a *El coronel ocell*, de H. Boitxev, dir. Rafel Duran; *Escenes d'una execució*, de Howard Barker, dir. Ramon Simó; *11 de setembre de 2001 / Les troianes*, de M. Vinaver, dir. Ramon Simó; *Primera plana*, de Ben Hecht i Charles Mac Arthur, dir. Sergi Belbel; *The Backroom*, d'Adrian Pagan, dir. Xavier Pujolràs; *Calígula*, d'A. Camus, *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega, *Aigües encantades*, de J. Puig i Ferrater, i *Arcàdia*, de T. Stoppard, totes elles dirigides per Ramon Simó. Amb Àlex Rigola ha treballat, entre d'altres, a *Titus andrònic*, de W. Shakespeare, i a *Suzuki I i II*, d'Aleksei Xipenko.

Òscar Rabadan

Cursà els seus estudis a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Col·legi del Teatre de Barcelona. Al llarg de la seva carrera ha treballat amb directors com Ramon Simó a *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega; Magda Puyo a *Gorda* de Neil LaBute; Georges Lavaudant a *Coriolà*, de Shakespeare; Sergi Belbel a *El alcalde de Zalamea*, de Calderón de la Barca; Rafel Duran a *Panorama des del Pont*, de A. Miller i a *El cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra i amb Ferran Madico a *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller i *Molt soroll per no res*, de Shakespeare. Amb Àlex Rigola col·laborà en dues ocasions amb *Glengarry Glen Ros*, de David Mamet i *Titus Andrònic*, de Shakespeare. En televisió ha participat en diverses sèries com *La ratjada*, *El cor de la ciutat*, *Hospital central*, *16 dobles* i realitzà un paper principal en la sèrie *Quico el progrè*. En el món del cinema ha realitzat papers secundaris a les pel·lícules del director català Ventura Pons *A la deriva* (2009) i *Anita no perd el tren* (2001).

Santi Ricart

Actor d'una dilatada carrera, compta entre els seus últims espectacles *Escenes d'una execució*, de Howard Barker, dir. Ramon Simó (2002); *Via Gagarin*, de G. Burke, dir. Jesús Díez; *Temptació*, de C. Batlle, dir Rafel Duran (2004); *Calígula*, d'A. Camus (2004), *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega (2005), *Aigües encantades*, de J. Puig i Ferrater (2006), i *Arcàdia*, de T. Stoppard (2007), totes elles dirigides per Ramon Simó. També ha treballat recentment amb Sergi Belbel a *En Pólvora*, d'À. Guimerà; amb Pep Pla a *L'home, la bèstia i la virtut*, de L. Pirandello, i amb Jordi-Pons-Ribot a *La classe neutra*, de Santiago Rusiñol. Durant la temporada 08-09 va formar part d'*Una ciutat brillant* de Conor McPherson amb direcció de Jordi Vilà a la Sala Beckett i de *Rock'n'roll* de Tom Stoppard amb direcció d'Àlex Rigola.

Nina Uyà

Aquesta jove actriu compagina el cant, la dansa i el teatre. El seu primer espectacle teatral fou sota la direcció de Calixto Bieito i Giandrea Nosedo el 1999 amb *Carmen de Bizet*. Des d'aleshores, ha participat en els espectacles *Sin prisa pero sin pausa* de la Cia. Las Candelarias; *Mosques de banc*, de Guy Fossy i dir. per Joan Cusó; *Perfils*, de Jordi Purtí i *Los intersticios del ser y la cosas mundanas*, de Jordi Uyà. Durant el 2008 es posà sota les ordres de Eleonora Herder a *De vuelta o brindis por la ciudad* i de Mercè Boronat a *Cold-Fred-Frío*. En cinema ha participat en diferents curtmetratges com *Napúa* dirigit per Amanda Delgado, *Clown* de l'Escac, *Azar* de la UPF, *Bategant de ganes* de l'Escuela de Cine i *L'Accent del Silenci*, dirigit per Òscar Montero Pich. I en televisió ha participat en la sèrie *El cor de la ciutat*. A més, des de 2001 fins al 2007 fou membre del grup de pop rock català Macedònia.

els videoartistes

Àlvaro Luna

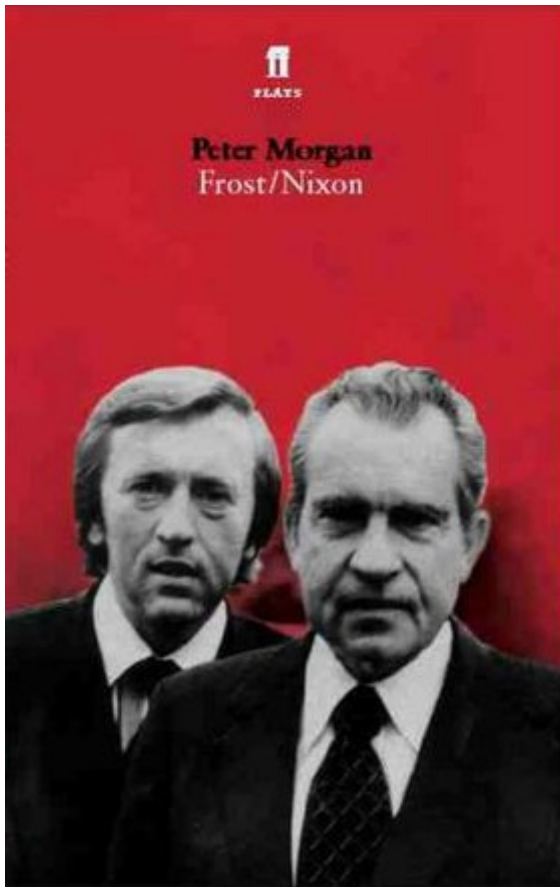
Va néixer a Madrid el 1977, va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universidad Complutense de Madrid i es va titular com a Realitzador d'Audiovisuals i d'Espectacles a l'Institut Oficial de Ràdio i Televisió de RTVE. Com a dissenyador de projeccions de videoescena, entre els seus treballs destaquen *Platonov*, *Divinas Palabras*, *Rey Lear* i *Un enemigo del pueblo* dirigides per Gerardo Vera (CDN); *Ascensió i caiguda de la ciutat de Mahagonny* i *Mort d'un viatjant*, dirigides per Mario Gas (Matadero-Teatro Español), *Hangman, Hangman!*, d'E. Balada, dir. Gustavo Tambascio (Teatro de la Zarzuela); *MacbethLadyMacbeth*, dir. Carles Alfaro (Matadero); *Don Giovanni*, dir. Lluís Pasqual (Teatro Real); *Splendis's*, dir. José Carlos Plaza (CDN); *Play Strindberg*, dir. Georges Lavaudant (Teatro de La Abadía); *La Revoltosa* dir. Amelia Ochandiano (T. de la Zarzuela), *Permíteme Bailarte* amb coreografia d'Aida Gómez; *El diluvio de Noé*, de B. Britten, dir. Alexandra Panzavolta; *La buena persona de Sezuán* dir. Luis Blat (CDN); *Cara de Plata*, de Valle-Inclán, dir. Ramon Simó (CDN); *Gorda*, de Neil LaBute, dir. Tamzin Townsend; *Septiembre Sinfónico*, amb el pianista Lang Lang i Tomatito (OCNE); *Mío Cid*, dir. Amaya Curieses (La Mundial); *El caballero de Olmedo*, dir. José Maya (La Mundial); *La casa de Bernarda Alba*, dir. Amelia Ochandiano (Teatro de la Danza); *Me llamo Juan Ramón Jiménez*, dir. Salvador Collado (Euroscena); *Conversación con Primo Levi*, dir. Mercedes Lezcano (*Metrópolis Teatro*); el recital líric *Madrileña Bonita*, dir. Jesús Peñas (Teatro Real-Fundación Zarzuela Española); *Don Quijote*, de M. de Cervantes, dir. Hadí Kurich (La Mundial); *El retrato de Dorian Gray*, dir. María Ruiz; *La Serrana de la Vera*, de Vélez de Guevara (amb l'escenògraf Xose Manuel Castanheira i la directora María Ruiz (Compañía Nacional de Teatro Clásico).

Àlex Serrano

Des de sempre ha compaginat la creació escènica amb treballs en l'àmbit de la creació publicitària, el disseny d'aplicacions interactives i la producció audiovisual. Actualment és director de l'Agrupació Señor Serrano, amb la qual ha estrenat i col·laborat en la dramaturgia de 12 peces teatrals i 8 petites *performances*, totes elles de creació pròpia. En destaquen *Contra.Natura*, *Europa*, *Mil Tristes Tigres*, *Back* i *Run*, que es caracteritzen per combinar llenguatges, continguts i tecnologia. Així doncs, en les seves peces apareixen regularment la dansa, el teatre visual, la màgia, el vídeo i eines interactives que tendeixen a l'experimentació i la barreja de disciplines. En actiu, roda

l'espectacle *Artefacte*, una instal·lació audiovisual que es podrà veure al Lliure durant el mes de maig del 2010, dins la programació dels Radicals Lliures.

bibliografia seleccionada

Programes artístics del Teatre Lliure:
Nixon/Frost.

Morgan, Peter: *Frost/Nixon.* Faber and Faber.

Pilger, John: *Basta de mentiras. El periodismo de investigación que está cambiando el mundo.* RBA.

Bernstein, Carl – Woodward, Bob: *Todos los hombres del presidente.* Ediciones Inédita.

Perlstein, Rick: *Nixonland: The Rise of a President and the Fracturing of America.* Simon and Schuster.

Summers, Anthony: *Nixon. La arrogancia del poder.* Ediciones Península.

Grimaldos, Alfredo: *La CIA en España.* Debate.

EL TEATRE LLIURE

1976...

Creat en 1976 per un grup de professionals vinculats al teatre independent, el Teatre Lliure es va singularitzar per la seva aposta pel teatre de text, amb la relectura dels clàssics i el compromís amb la creació contemporània, desenvolupant en la seva sala una programació que alternava el teatre amb la dansa i la música. Dirigit en etapes successives per Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Lluís Homar, Guillem-Jordi Graells i Josep Montanyès, la seva implantació en el món cultural català i la seva contribució a la normalització del fet teatral van ser recompensats des de molt aviat amb l'adhesió de un ampli públic i el reconeixement de la crítica.

1989...

UNIO DELS TEATRES D'EUROPA

El Teatre Lliure fou un dels fundadors, el 1989, de la Unió de Teatres d'Europa i aquest és un senyal de la seva voluntat de presència més enllà de les seves sales, de projecció exterior a través de la presència en festivals i gires dels seus espectacles. Molts països d'Europa i alguns d'Amèrica Llatina han estat ja visitats per produccions teatrals i musicals. En aquesta nova etapa s'aprofundirà en la línia de les coproduccions internacionals, com ara les establertes amb el Hebbel Theater de Berlín, el Salzburg Festival... Per altra banda, des de la inauguració de la nova seu del teatre al Palau de l'Agricultura, i fins la temporada 2003/2004, hauran presentat la seva obra al Teatre Lliure grans noms internacionals com Kristian Lupa, Carlo Cecchi, Philip Glass, Declan Donellan, Fura dels Baus, Philippe Decouflé, Cesc Gelabert, Carles Santos, Compagnie Hervé-Montalvo, Antonio Latella, Thomas Ostermeier, Jan Lauwers, Lluís Pasqual, Bob Wilson, Wooster Group, Peter Sellars...

2004...

Des de març del 2003, Àlex Rigola encapçala el projecte artístic d'una nova etapa que consolida la trajectòria protagonitzada pel Lliure, amb una programació teatral innovadora i una àmplia presència de la dansa contemporània i la música escènica. El teatre entès com un risc i una emoció, de continguts actuals tant en els espectacles de nova creació com en la revisió d'aquells textos que

contenen temes de reflexió i debat encara vàlids. Amb l'aval dels muntatges que han caracteritzat a aquest jove director i el dels noms que l'acompanyen en el seu equip i en l'àmplia proposta de les temporades, el Teatre Lliure ha aconseguit finançar-se com un dels principals referents escènics del panorama teatral nacional.